

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania S. L.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
o jednorazowe odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt VIII Ua [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje radcy prawnemu M. W.-W. Kancelaria Radców
Prawnych w C. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego
Sądu Okręgowego w G. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 maja 2013 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. oddalił apelację S. L. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 11 grudnia 2012 r., którym oddalono jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 maja 2010 r. w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci męża spowodowanej skutkami wypadków przy pracy z dnia 23 lipca 1987 r.

oraz z dnia 2 kwietnia 1991 r. ze względu na niezaistnienie przesłanek przewidzianych w art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Sąd Okręgowy podniósł, że przeprowadzone postępowanie nie wykazało związku między zgonem męża ubezpieczonej (zawał serca) a wypadkami przy pracy, jakim uległ on w 1987 r. i w 1991 r., związku wyłączonego już prawomocnie w wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 września 2007 r.

Skarga kasacyjna ubezpieczonej, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, zawierała wniosek o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego – art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.) w związku z art. 46 i art. 49a ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) przez przyjęcie, że wypadki przy pracy, którym uległ mąż ubezpieczonej „nie mogą wywołać dodatkowo urazu psychicznego, skutkującego przyspieszeniem rozwoju choroby kardiologicznej prowadzącej do śmierci na skutek zawału serca” oraz art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w związku z art. 46 i art. 49a ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez przyjęcie, że skarżącej nie przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polegającego na konieczności rozstrzygnięcia, czy małżonkowi zmarłego pracownika poszkodowanego na skutek wypadku przy pracy przysługują świadczenia z tytułu tego wypadku, w tym jednorazowe odszkodowanie, wówczas gdy zdarzenie powodujące wypadek pierwotnie wywołało u poszkodowanego bezpośredni uraz fizyczny, a następnie - po upływie pewnego czasu - ujawniony został dodatkowo uraz psychiczny prowadzący do pogłębienia schorzenia samoistnego i przyspieszenia rozwoju choroby samoistnej, które zostało w pełni ujawnione dopiero w chwili śmierci poszkodowanego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występowanie w sprawie zagadnienia określonego jako istotne zagadnienia prawne, które jednak nie ma znaczenia jurydycznego, a odnosi się wyłącznie do oceny stanu faktycznego sprawy, niestanowiącego – jak wynika z art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c. – przedmiotu kontroli kasacyjnej. Ocena związku przyczynowego zgonu męża ubezpieczonej z doznanymi wypadkami przy pracy odnosi się wyłącznie do ustaleń faktycznych, zatem wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania towarzyszą niedopuszczalne argumenty.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), przyznając tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej wynagrodzenie adwokata według norm przepisanych (§ 2 i 19 w związku z § 12 ust. 2 i 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]